

Sempre ens quedarà el Senat

El PSC, en un intent d'agafar aire, recupera com a tema de campanya un paper més federal de la cambra alta



Manuel Cruz en l'acte del PSC aquest dijous. | ACN

El PSC ha presentat aquest dijous el manifest "Ara, Senat. Ara, diàleg" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/190565/psc/apella/fer/possible/espanya/dialeg/traves/senat>), en suport a la candidatura de Manuel Cruz, president de la cambra alta que els socialistes catalans volen que sigui reelegit i consideren una peça estratègica per preservar la seva influència en el centre del poder estatal i en l'interior del PSOE. Aquesta campanya no està sent gens fàcil per un PSC que s'ha vist contrariat en diversos moments per Pedro Sánchez. Els missatges de duresa envers l'independentisme emesos des de Moncloa han deixat el socialisme català amb poc marge de maniobra.

Miquel Iceta ha hagut de dir amén a propostes com convertir en delicte la convocatòria de referèndums no autoritzats o les amenaces de recórrer a mesures excepcionals davant del lema "ho tornarem a fer". La mateixa decisió de Sánchez de forçar unes eleccions anticipades va ser vista amb recança per la direcció socialista catalana, que veia venir la tardor de protestes amb la sentència de l'1-O a la vista. En una entrevista a **NacióDigital**, el mateix Manuel Cruz defensava una fórmula de govern dels socialistes amb Podem, que no sembla l'aposta preferida de Sánchez.

En aquest terreny de joc, al PSC s'aferra al Senat. Potser per demanar reforços simbòlics en aquesta opció per la "moderació" que Iceta ha reivindicat avui com un acte de valentia, el partit ha convocat l'acte a l'hotel Catalonia Plaza, on hi havia hagut la seu històrica de *La Vanguardia*.

Paraules triades

El manifest presentat avui fa un exercici d'ambigüitat per no esmentar alguns conceptes. Ni "plurinacionalitat" ni tan sols "Espanya federal" hi apareixen, tot i que les referències al federalisme han estat constants en el transcurs de l'acte, tant per part de Miquel Iceta com de Manuel Cruz. En aquests temps, els socialistes han canviat de llenguatge. Queda lluny aquell Sánchez que va parlar de "nació de nacions". Avui, el manifest pel diàleg parla d'Espanya com "un país plural i divers". La "nació cultural" queda reduïda a "diversitat cultural i territorial".

Encara s'està lluny d'un escenari de negociació. Potser per això, el mateix Cruz ha tingut cura d'especificar les diferències entre diàleg i negociació. El primer és una fase prèvia a la d'una negociació. El diàleg vol dir "reconeixement" de l'altre, que és el que ara cal. El president de la institució no es fa il·lusions. El PSC sembla que tampoc i per això, amb la seva defensa d'un Senat com una "cambra de reflexió", posa el llistó tan baix.

Potser per això, entre la seixantena de signants del manifest hi ha un ventall molt ampli que va des de figures d'indiscutible trajectòria catalanista i federalista, com Xavier Arbós o Eulàlia Lluch, a d'altres de posicions unionistes i que van ser presents en la manifestació convocada per Societat Civil Catalana, com Carlos Jiménez Villarejo o Joaquim Coll.